తప్పుచేస్తున్నారు మాష్టారూ...

ఈ వారం శృంగార కథ

భూషణ్‌దాస్

రామాపురం కుర్రకారుకు మంచి తీరిక రోజులు దొరికాయి. మాగాణి నాట్లు అయిపోయిన తర్వాత మళ్ళీ కోతలు వచ్చేదాకా పనులుండవు. ఆ మూడు నెలలు ఏం చెయ్యాలా? అని కుర్రాళ్ళంతా రచ్చబండ దగ్గర చేరి చర్చలు సాగించారు. చివరికి ఓ భజన సమాజం ఏర్పాటు చేసి మంచి మాష్టారును తీసుకొచ్చి కోలాట భజనలో తర్ఫీదు పొందాలనే నిశ్చయానికొచ్చారు. అందుకు కారణం ఉంది. రామాపురంలో ప్రతి ఏడూ కోలాట భజన పోటీలు జరుగుతుంటాయి. ఆ పోటీలకు చుట్టుప్రక్కల ఇరవై ఊళ్ళ భజన సంఘాలు రావటం పరిపాటి. అయితే ఒక్కసారి కూడా రామాపురానికి బహుమతి దక్కలేదు. అందుకే ఈ ఏడు భజన సమాజం ఏర్పాటు చేసి మాంచి మేష్టారును తీసుకురావాలనే నిర్ణయం తీసుకున్నారు. ఎలాగైనా బహుమతి సంపాదించాలని వారి పట్టుదల.

అప్పటికప్పుడే సమాజంలో పాతికమంది కుర్రాళ్ళు చేరిపోయారు. సమాజాన్ని నడిపించటానికి డాబా సుబ్బయ్యగారి అబ్బాయి రాజారావును నాయకునిగా ఎన్నుకున్నారు. నిర్ణయం ప్రకారం రాజారావు మర్నాడే బయల్దేరి అన్ని ఊళ్ళూ తిరిగి కోలాట భజన నేర్పటంలో మంచి ప్రవీణత ఉన్న పేట మేష్టారు రామ్మూర్తిని వెంట పెట్టుకొచ్చి, ఆ రాత్రే రామాలయంలో మీటింగు పెట్టి సభ్యులందరికీ రామ్మూర్తిని పరిచయం చేసేడు.

రామ్మూర్తిని పోషించటం, భజన నేర్పినందుకు మూడు నెలలకు ఇవ్వవలసిన జీతం, ఆపైన సన్మాన సత్కారాలు అన్ని విషయాలూ బాగా చర్చించుకుని రాజారావు పెట్టిన షరతులకు సభ్యులంతా అంగీకరించారు. ఆ నిర్ణయం ప్రకారం ఆ మూడు నెలలూ రామ్మూర్తి మేష్టారు రాజారావు ఇంట్లోనే ఉండేటట్లు, వారానికొకరు చొప్పున మేష్టారుకయ్యే భోజన, వసతి, వగైరా ఖర్చులు భరించేటట్లు ఒప్పందం జరిగింది. ఆ మర్నాటి నుంచే భజన నేర్చుకోవటం ప్రారంభించాలని నిర్ణయం తీసుకున్నారు.

'రాజు తల్చుకుంటే దెబ్బలకు కొదవా?' అన్నట్టు మర్నాడే అన్ని హంగులతో 'రామభక్త కోలాట భజన సమాజం' అతి వైభవంగా ప్రారంభమయ్యింది. 'కోలాట భజన', 'కోలాట భజన' అని ఊరు ఊరంతా ఉత్సాహంతో ఊగిపోయింది. కుర్రాళ్ళంతా కోలాహలంగా భజనకు కావల్సిన దుస్తులు, చిరతలు, కోలాటకర్రలు అన్నీ సమకూర్చుకుని రామ్మూర్తి తర్ఫీదులో తయారవ్వసాగారు.

రాజారావింట్లో అడుగుపెట్టిన దగ్గర నుండీ రామ్మూర్తికి రంగ రంగ వైభవంగా తిండీ, పడక, విశ్రాంతి వగైరా అన్నీ వసతులు బ్రహ్మాండంగా జరిగిపోతున్నాయి. రామ్మూర్తి మాష్టారు బక్కతనాన్ని వదిలి దుక్కతనంలో పడ్డాడు.

మొదటి వారం గడిచిపోయింది. వంతు ప్రకారం రెండవ వారం మేష్టారుకు కావాల్సిన తిండీ, సామాగ్రి మొత్తం రాజారావింటికి చేరింది.

ఒకరోజు రాజారావు భార్య బయటకు వెళ్ళబోతున్న భర్తతో "ఏమండీ ఇవాళ వంటేం చెయ్యమంటారు?" అని అడిగింది. ఆమె వెనకే నిలబడి ఉన్న రాజారావు చెల్లెలు సుజాత" అన్నయ్యనడిగేదేమిటి? మాష్టారుకు ఏది ఇష్టమైతే అది చేసెయ్యడమే" అంది తెలిగ్గా.

రాజారావు చెల్లెలి తెలివి తేటలకు మురిసిపోతూ "దానికున్నపాటి తెలివి కూడా లేదు నీకు. అది చెప్పినట్టు చెయ్యి" అంటూ బయటకు వెళ్ళిపోయేడు.

"ఏమ్మా? మీ అన్నయ్యతో నన్ను తిట్టిస్తేగానీ నీకు పొద్దు గడవదు కదా? సర్లే వెళ్ళి మేష్టారుకు ఏం కావాలో అడుగు" అంటూ ఆడబిడ్డను ముద్దుగా కోప్పడింది రాజారావు భార్య జానకి.

సుజాత జింకలా గెంతుతూ రామ్మూర్తి గదిలోకి దూసుకుపోయింది. గడ్డం చేసుకుంటున్న రామ్మూర్తి సుజాతను చూసి ఏమిటన్నట్టు కళ్ళు ఎగరేసాడు.

"మరేంలేదండీ. ఇవాళ కూర ఏం వండాలో అన్నయ్య అడగమన్నారు" అంది సుజాత.

"మీరు ఏం వండినా తింటాను" అన్నాడు రామ్మూర్తి నవ్వుతూ.

"ఏది వండినా తింటారా? ఏదైనా..." నొక్కి నొక్కి అడిగింది సుజాత.

'అహా' అంటూ తలూపేడు రామ్మూర్తి.

"గడ్డి వండినా తింటారా?" టక్కున అంది సుజాత. ఆ ప్రశ్నలో ఆమె అమాయకత్వం, కుర్రతనం, దుడుకుతనం అన్నీ ఉన్నాయి.

"మీరు కూడా తింటానంటే నాకేం

అభ్యంతరం లేదు" నవ్వుతూ అన్నాడు రామ్మూర్తి. ఆతని మాటలకు ఫక్కున నవ్వింది సుజాత. ఆ నవ్వుకు ఆమె బుగ్గలు సొట్టలు పడ్డాయి. ఏపుగా ఎదుగుతున్న ఆమె పదునైన చనుకట్టు కదిలింది. ఆ క్షణంలో ఆమెను చూసిన రామ్మూర్తి కళ్ళు చెదిరిపోయాయి. ఆతని చూపులకు ఆమె ఉలిక్కిపడింది.

"సరే! మీరు గీసుకోండి. కోడి ఇగురు, గుడ్డు పులుసు వేస్తాను" అంటూ వెనక్కి గిరుక్కున గెంతింది సుజాత.

రామ్మూర్తి చూపులు ఆమె గుండ్రని ఎత్తయిన పిరుదుల మట్టూ అల్లుకుపోయి— కొద్ది క్షణాల వరకూ వెనక్కి తిరిగి రాలేదు.

సుజాత సహజంగా అందమయినది. పదహారు సంవత్సరాల కన్నెవయసుతో మిస మిస లాడుతోంది. ఆ వయసులో ఉన్న వారికన్నా ఒంపుసొంపులు ఓ పాలు ఎక్కువగానే ఉన్నాయి. అదురూ బెదురూ లేకుండా మాట్లాడుతుంది. సుజాతంటే రాజారావుకు ప్రాణం. తల్లీ, తండ్రీ పోయిన దగ్గర నుంచీ కంటికి రెప్పలా చూసుకుంటున్నాడు. జాన

కికి కూడా ఆడబిడ్డంటే అమిత ఇష్టం. ఆమె సుజాత మాట ప్రకారమే అన్ని పనులూ చేస్తుంది. అన్నా, వదినల గారాబంతో అల్లారు ముద్దుగా పెరిగిన సుజాత రామ్మూర్తి కంటికి మాంఛి ఏపుగా కనిపించింది. పైగా మాష్టారి బాధ్యతంతా సుజాతకే అప్పగించేడు రాజారావు. ఆ ప్రకారమే రామ్మూర్తి మంచి చెడులన్నీ పని గట్టుకొని చూస్తోంది సుజాత.

ఓ రోజు మధ్యాహ్నం పన్నెండయ్యింది. జానకి నీళ్ళకని చెరువుకెళ్ళింది. రాజారావు పొలం వెళ్ళేడు.

గదిలో పడుకొని పత్రిక చదువుకుంటున్న రామ్మూర్తి దగ్గరకు వెళ్ళింది సుజాత.

"ఏమండీ పన్నెండయ్యింది. వడ్డిస్తాను" అంది.

అతను ఒంటరిగా తినటం, ఆమె ఒంటరిగా వడ్డించటం అదే మొదటిసారి.

'సిగ్గుపడుతున్నారేమిటి? సరిగా తినండి' నెయ్యిగిన్నె బాగా వంచుతూ అంది సుజాత.

"నాకు సిగ్గేమిటి? బాగా తింటూ ఎంత లావెక్కిపోయానో చూడు" అన్నాడు రామ్మూర్తి నవ్వుతూ.

"అట్లాగే అంటారు. కోలాట భజనలు వేసే మీకు ఎంత పొట్టయినా కరిగిపోతుంది. ఎన్ని కండలైనా అరిగిపోతాయి. మీ శ్రమ రోజూ చూస్తున్నాను. మీరు భజన వేసేటప్పుడు వేసే గెంతులు, ఆ ఎగిరి దూకడాలు చూస్తే నాకే హుషారొస్తోంది తెలుసా?" కళ్ళు తిప్పుతూ అంది సుజాత.

"అయితే రోజూ మా భజన ప్రాక్టీసు చూస్తున్నావన్నమాట" అన్నాడు రామ్మూర్తి అన్నం కలుపుతూ.

"అవును. మీరెళ్ళగానే వెనకే వస్తున్నాను" అంటూ ముంతలో ఉన్న గడ్డ పెరుగు మొత్తం అతని విస్తట్లోకి వంచేసింది సుజాత.

"అరెరె! వాలు వాలు" అంటూ అప్రయత్నంగా ఆమె చెయ్యి పట్టుకున్నాడు రామ్మూర్తి. ఆ పెనుగులాటలో వంగి వడస్తున్న ఆమె పైట జారిపోయింది. యూనెక్ జాకెట్లోంచి ఆమె కన్నె పొంగులు నయానందంగా కనిపిస్తున్నాయి. ఆమె పూర్తిగా వంగి ఉండటం మూలాన జాకెట్లోంచి సగం బయటకొచ్చేయి. వాటి మీద చెయ్యి వెయ్యాలన్న కోరికను బలవంతంగా అణుచుకుని— ఆమె కళ్ళలోకి చూసేడు రామ్మూర్తి.

ఆమె కళ్ళు నవ్వుతున్నాయి విలివిగా. రామ్మూర్తి శరీరం ఆవిర్లు కక్కసాగింది. బలవంతంగా భోజనం ముగించేడు.

సుజాత ఇల్లంతా సర్ది తలుపులు గడియలు వేసి అన్నగారి గదికి ఎదురుగా వరండాలో మంచం వేసుకొని నడుం వాల్చింది. ఆమె ఎదురు చూస్తున్నట్టే కొంచెం సేపటి తర్వాత రాజారావు గదిలోంచి మాటలు వినిపించాయి.

"అబ్బ ఉండండి. అక్కడేమో ఆ భజన ఇక్కడ ఈ భజన. మీతో ఛస్తున్నాను" జానకి గొంతూ బద్ధకంగా వినిపిస్తోంది.

"ఏడిశావు గానీ సరిగ్గా పడుకో" రాజారావు కమాండింగ్.

"ఇష్! పడుకుంటాను గానీ వాటి నొదలండీ.

"సరిగ్గా పడుకోపోతే అంతే మరి" రాజారావు నవ్వు.

"అబ్బ! మెల్లిగా. ఇంత మోటేమిటండీ బాబు మీరు" జానకి గొంతులో ఆయాసం.

రాజారావు ఆయాసపడుతూనే ఏదో అన్నాడు. ఆమె నవ్వుతోంది.

అన్నీ వింటున్న సుజాత సతమతమై పోతోంది. పదహారేళ్ళ పరువం ఆమెకు నిలవనీయటంలేదు. తపనతో పొర్లుతోంది. శరీరాన్ని మంచంకేసి అదువుకుంటోంది. దిండును రొమ్ములకానించుకుని గట్టిగా వత్తుకుంది. అయినా ఆమె శరీరంలో అలజడి తగ్గలేదు.

అక్కడ గదిలో పడుకున్న రామ్మూర్తి పరిస్థితి అలాగే ఉంది. నెల రోజుల నుంచీ సంసార సుఖానికి దూరంగా ఉంటున్నాడు. పైగా మంచి తిండి తింటున్నాడేమో— కోరిక పే(ట్రే)గిపోతోంది. బాధ భరించలేక చొక్కా విప్పేసి లేచి పచార్లు వేయసాగాడు. హాల్లో పడుకున్న సుజాతకు అడుగుల చప్పుడు వినిపించింది. మెల్లిగా లేచి కిటికీ దగ్గరకు వచ్చి లోపలకు చూసింది. కిటికీ దగ్గర గాజుల శబ్దం విని రామ్మూర్తి ఆశగా అటు చూసేడు. అక్కడ సుజాత కనిపించింది. 'లోపలకురా' అని సైగ వేసేడు రామ్మూర్తి. 'వాళ్ళింకా

పడుకోలేదు' అని సైగ చేసింది సుజాత.

చీకట్లో రాయిని విసిరేడు. గురి తప్పకుండా తగిలింది. తన అదృష్టానికి మురిసిపోయేడు రామ్మూర్తి. గదిలో కూర్చుని ఆమె కోసం ఎదురు చూడసాగాడు.

అన్న, వదినలు పడుకున్నారని నిశ్చయించుకోగానే పిల్లిలా నడుస్తూ గదిలో కొచ్చింది సుజాత. తలుపు పక్కనే ఉన్న రామ్మూర్తి ఆమెను వెనక నించి వాటేసుకుంటూ మరో చేత్తో తలుపేసేవాడు. ఆమెను వెనకనించి చూస్తున్న అతను కసెక్కిపోయేడు. బారెడు జడ పిరుదులను దాటి వేళ్ళాడుతోంది. పెద్ద మల్లెచెండు తల్లో తురుముకొంది. మల్లెపూలు వాసన చూస్తూ— ఆమె మెడ మీద ముద్దు పెట్టుకున్నాడు రామ్మూర్తి. ఆమె హాయిగా మూలిగింది. చేతుల్ని చంకల కింద నుండి పోనిచ్చి ఆమె రెండు రొమ్ముల్నీ పట్టుకొని— జాకెట్ పైనుంచే పిసకసాగాడు. ఆమె అతి ప్రయత్నం మీద అతని నుండి విడివడి అతనికి అభిముఖంగా తిరిగింది. అతను ఆమె నడుము చుట్టూ చేతులేసి బిగియారా కౌగిలించుకొని ఆమె నోటిని— తన నోటితో కప్పేశాడు. రెండు నిమిషాలు ఆమెకు ఊపిరి సలపకుండా ఆమె పెదాల్ని చప్పరించాడు.

ఆమెకు కొత్తగా, మత్తుగా ఉంది. శరీరంలో ఏదో అయిపోతోంది. అతను మెల్లిగా ఆమె జాకెట్ హుక్స్ ఊడదీశాడు. బ్రాలోంచి సగతం వరకూ బయటకు కనిపిస్తున్న రొమ్ముల్ని నోటితో అందుకున్నాడు. ఆ పెనుగులాటలో బ్రా హుక్స్ తెగి కిందపడింది. ఆమె అతని తలను రొమ్ముల కేసి అదుముకుంటోంది. నోటితో, చేతులతో ఆమె శరీరాన్ని మర్దిస్తూ పూర్తిగా వివస్త్రను చేసేడు. ఎండ కన్నెరుగని ఆమె శరీరాన్ని చూస్తూ అతను ఉద్రేకంతో ఊగిపోయేడు. తను కూడా దిగంబరంగా తయారయ్యాడు. ఆమెను రెండు చేతులతో ఎత్తి మంచం మీద పడుకోపెట్టాడు. ఆమె వెల్లికిలా పడుకుని అతనికేసి చేతులు సాచింది. అతను మెల్లిగా ఆమెను అధిరోహించేడు.

అతను ఆమెను బుజ్జగిస్తూ, మాటలతో మురిపిస్తూ, చేతలతో మురిపిస్తూ ఆమెను పూర్తిగా ఆక్రమించుకున్నాడు. ఆమె కెవ్వున కేకవేసి అతన్ని గట్టిగా కౌగిలించుకుంది.

వెళ్తానన్నారుగా

తలుపుతట్టిన చప్పుడయితే వెళ్ళి తలుపు తీసింది రోజా. ఎదురుగా షోకు చేసుకున్న భార్యను చూసి— ఏమిటి ఈ వాలకం? అని అడిగాడు భర్త రవి.

మీరు క్యాంపుకి వెళ్తానన్నారుగా...! అంటూ వాలిక్కూర్చుంది.

— బి.ఎస్.ఎస్. ప్రసాద్,
విశాఖపట్నం.

ఆ రాత్రంతా వారికి శివరాత్రే అయింది.

అన్ని సుఖాలతో పాటు రతిసుఖం కూడా దొరికింది రామ్మూర్తికి. అర్ధరాత్రి కాగానే సుజాత అతని గదిలో దూరిపోతోంది. రకరకాల భంగిమలతో— ఆమెను అనుభ

రెండు నెలలు గడిచిపోయాయి. మూడో నెల వచ్చేసరికి భజన సమాజం బాగా తయారయ్యింది. మరో పది రోజులకి పోటీలు ప్రారంభమయ్యాయి. మిగతా భజన సమాజాలు ఎన్ని ప్రయత్నాలు చేసినా "రామభక్త కోలాట భజన సమాజానికే" ప్రథమ బహుమతి వచ్చింది.

రాజారావు గర్వంతో వీగిపోయాడు. తను సెలవు వేసి తీసుకొచ్చిన మాస్టారి చలవతో తమ సమాజానికి ప్రథమ బహుమతి వచ్చినందుకు అతను ఆనందంతో పొంగిపోయాడు. రామ్మూర్తిని భుజాల మీదికెత్తుకుని ఊరేగించారు. మర్నాడే గురువు గారికి సన్మాన కార్యక్రమం ఆరంభమయ్యింది. వెయ్యిన్నూట పదహార్ల రొక్కం, పట్టువస్త్రాలు, బంగారు కడియం ఇచ్చి రామ్మూర్తిని ఘనంగా సన్మానించారు. కార్యక్రమాలు పూర్తి కావొచ్చేసరికి తెల్లవారి నాలుగవుతోంది. రామ్మూర్తి తెలివితెచ్చుకుని తన ప్రయాణానికి బండి సిద్ధం చేయమని రాజారావును హెచ్చరించాడు.

బండి కట్టడానికి రాజారావు ఇంటికొచ్చేడు. వీధి అరుగుమీద చెల్లెలు సుజాత కుర్చుని వాంతులు చేసుకుంటోంది. ఆమె వెనక జానకి నిలబడి భుజాలు పట్టుకొని ఉంది. "ఏమిటి? ఏమయ్యింది?" అడిగేడు రాజా రావు. జానకి రాజారావును లోపలకు పిల్చుకెళ్ళింది. సుజాత నీరసంగా స్తంభానికి ఆనుకుంది.

ఆ మసక చీకటిని చీల్చుకుంటూ రాజారావు బండి రామ్మూర్తిని ఎక్కించుకొని బయల్దేరింది. అందరూ ఆయనకు ఊరు బయటివరకూ వెళ్ళి వీడ్కోలిచ్చేరు.

రెండు రోజుల తర్వాత రామాపురం రైలు స్టేషనుకు రెండు ఫర్లాంగుల దూరంలో ఉన్న గాడి బావిలో గుర్తు తెలియని శవం బయటపడింది. ఆ విషయం విని ఊరు ఊరంతా బయల్దేరి వెళ్ళారు. పోలీసులు శవాన్ని బయటకు తీయించేరు. శవాన్ని గుర్తుపట్టిన జనం "మేష్టారు భజన మేష్టారు" అని గుసగుసలాడారు. అప్పుడే అక్కడికొచ్చిన రాజారావు "అరె! రామ్మూర్తి మేష్టారు. చీకట్లో స్టేషన్లో దించేను. బహుశా ఆయన దగ్గర ఉన్న సొమ్ముకు ఆశపడి దొంగలు ఈ పని చేసుంటారు. పాపం" అన్నాడు జాలిగా.

పోలీసులు అదే రాసుకున్నారు. ఆయన్ను ఆ ఊరుకు తీసుకొచ్చింది రాజారావే కనక ఆయన మరణవార్తను కూడా అతని భార్యకు రాజారావే అందజేసాడు. భర్త మరణానికి కారణం తెలియని రామ్మూర్తి భార్య చేసేది లేక రాజారావు సహాయంతో భర్తకు అంత్య క్రియలు చేసి 'రామభక్త భజన సమాజం'వారు అందించిన ఆర్థిక సహాయంతో విధి చేసిన విధవరాలిగా స్వగ్రామానికి వెళ్ళిపోయింది.

"ఆహా. రాజారావు ఎంత మంచివాడు. బ్రతికున్నప్పుడే కాదు చచ్చిపోయిన తర్వాత కూడా రామ్మూర్తి కుటుంబాన్ని ఆదరించాడు" అని అందరూ రాజారావును తెగ పొగిడారు. రెండు రోజులు తర్వాత బట్టలు కొనటానికని పట్నానికి తీసుకెళ్ళి చెల్లెలి కడుపు తీయించేడు రాజారావు.

మరో రెండు నెలల తర్వాత అన్న చూసిన వాన్ని పెళ్ళాడి, రామ్మూర్తిని పూర్తిగా మర్చిపోయి అతనితో సుఖించ సాగింది సుజాత.

నిజానిజాలు తెలిసిన గాడి బావి మాత్రం ఎవ్వరికీ ఏమీ చెప్పలేని స్థితిలో తనకేమీ తెలియనట్టు ఉండిపోయింది.

కామంతో విచక్షణా జ్ఞానం కోల్పోయిన రామ్మూర్తి ఎవ్వరికీ గుర్తుండడు. ఒక్క రామ్మూర్తేకాదు రామ్మూర్తి లాంటి వారెవరి కయినా ఇదే గతి పడుతుంది.